

Bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 1 og 2.

Bestemmelserne er en konsekvens af det den 20. oktober 1970 genfremsatte forslag til lov om ophævelse af arbejdsretten. Det må anses for naturligt ved ophævelse af arbejdsretten at lade arbejdsmarkedets hovedorganisationer foretage den indstilling vedrørende udnævnelse af forligsmænd m. v., som hidtil er blevet afgivet af arbejdsretten. Det er ved bestemmelserne forudsat, at der afgives en fælles indstilling fra hovedorganisationerne, jfr. den gældende bestemmelse om, at arbejdsrettens indstilling om udnævnelse af forligsmænd skal være tiltrådt af mindst ét af de henholdsvis af arbejdsgiverne og arbejderne valgte medlemmer af arbejdsretten.

Til nr. 3, 4, 5 og 6.

Ifølge den gældende lovs bestemmelser i §§ 3 og 4 er der tillagt forligsmanden eller forligsmændene som kollegium vidtgående adgang til at udsætte varslede arbejdsstandsninger. Udsættelse af arbejdsstandsninger må i aldeles overvejende grad anses for at være til arbejdsgivernes fordel og bør derfor kun opretholdes i de tilfælde, hvor den truende arbejdsstandsning vil ramme livsvigtige samfundsinstitutioner eller samfunksfunktioner. I overensstemmelse hermed stilles der forslag om, at forligsmandens (-mændenes) beføjelse begrænses til det anførte. I de nævnte lovbestemmelser er det endvidere fastsat, at udsatte arbejdsstandsninger kan iværksættes på 3. dagen for forligsmandens tilkendegivelse om forhandlingernes afslutning eller på 3. dagen for udløbet af 2 ugers perioden, som udsættelsen omfatter. Disse bestemmelser om tidspunktet for arbejdsstandsningens iværksættelse foreslås ophævet, hvoraf følger, at arbejdsstandsningerne kan træde i kraft straks efter forligsmandens tilkendegivelse eller udløbet af 2 ugers perioden. Begrundelsen for disse ændringer er, at lovens bestemmelser også i denne henseende er ensidigt til arbejdsgivernes fordel.

Til nr. 7.

Ifølge den gældende lovs § 5 kan forligsmændene i forening udføre mægling, når de skønner, at en foreliggende arbejdsstrid „er af vidtrækkende samfundsmæssig betydning“. Det foreslås, at disse situationer afgrænses til at omfatte tilfælde, hvor

arbejdsstriden „rammer livsvigtige samfundsinstitutioner eller samfunksfunktioner“. Forslaget skønnes at være en rimelig følge af den under nr. 5 foreslåede ændring.

Til nr. 8.

Forligsmandens adgang til at lade optage vidneforklaring ved arbejdsretten om løn m. v. foreslås ophævet, dels som en konsekvens af lovforslaget om arbejdsrettens bortfald, dels som følge af at bestemmelsen har haft ringe betydning.

Til nr. 9.

Bestemmelsen om, at mæglingsmænd udnævnes af arbejdsministeren efter indstilling af arbejdsretten, foreslås ændret, således at indstillingsretten tillægges arbejdsmarkedets hovedorganisationer, jfr. det i bemærkninger til nr. 1 og 2 anførte.

Til nr. 10.

Det foreslås, at forligsmænd og mæglingsmænd pålægges pligt til endeligt at afslutte forhandlingerne inden det tidspunkt, til hvilket parterne i henhold til de afgivne varsler om arbejdsstandsning kan frigøre sig for overenskomsterne. Dette er en skærpelse i forhold til gældende lov, hvorefter de pågældende ved arbejdets tilrettelæggelse bør „tilstræbe“, at forhandlingerne kan være endeligt afsluttet inden nævnte tidspunkt.

Til nr. 11.

Forslaget er redaktionelt og en følge af den under nr. 12 foreslåede bestemmelse.

Til nr. 12.

Ved den foreslåede bestemmelse ophæves adgangen til ved kompetent forsamling at træffe beslutning om stillingtagen til et mæglingsforslag, idet denne fremgangsmåde må anses for udemokratisk.

Til nr. 13.

Bestemmelserne om sammenkædning af mæglingsforslag bortfalder, således at hvert fagforbund selv træffer afgørelsen med hensyn til stilling til mæglingsforslag, hvilket er et led i den demokratistendens, lovforslaget er udtryk for.